

som om Hjertet stod stille i ham; men Fortættelsen: Alt hvad I bede Baderen om i mit Navn, skal bedes for ham og gjøres ham tryk, og en efter en forbandt de alle uden at have stude.

En Gang efter Krigen havde de bestuttet, at Missionæren og Lægerne stulde slagtes og ades, som Stik var, at nogen stulde, og hele Dagen saes Personer lisse rundt om Huset for at nappe dem, naar de kom udenfor. Men Paton vidste Bødder, og hele Dagen tilbragte de i Bøn og blev reddet. Men dette er kun et Par Træk ud af de daglige Begivenheder. I Sandhed! han maatte saa med Graad.

En om mulig endnu større Hindring for hans Virksomhed var de hvide, saafaldte „Krisfines“, Ophøvel. Medens Paton gjorde alt, hvad han kunde, for at standse de ødelæggende Krige, var der en Hændermand, som foruden at leve et stændigt Liv, bestændig opøgede de vilde til Krig, for at han kunde faa mere Affæring paa Geveer og Ammunition, som han saa solgte til ublu Priser. En anden frateg Missionæren en ny Baad og gav ham en gammel, værdisløs i Stedet for. En anden Gang kom en Kaptajn i Land og fortalte nok saa højst, at nu stulde han snart faa ryddet den hele Ø for vilde, at de hvide kunde komme til; han havde nemlig fire Mæslingspatienter ombord, de stulde fættes i Land, og saa stulde det ikke tage ret lang Tid. Patons mest indtrængende Advarsler hjalp intet. Som sagt, saa gjort. Og Epidemien greb om sig med voldsom Hurtighed. De staktes vilde led utroligt. De grov sig i Jorden, de fastede sig i Vandet for at finde Afstøtning og bøde i store Mængder. Paton og en trofast Medhjælper stullede Lindring saa lang, som de kunde, men de kunde tun gøre saa lidt for at standse Sygdommen, og han mener, at en Tredele af Befolkningen døde.

Just ved denne Tid havde Paton til sin store Glæde faaet en dygtig og lær Medhjælper i Pastor Jonison fra Nova Scotia, til hvem han satte store Forhaabninger. Men som Folket var blevet oprørt paa de hvide, fordi de havde paaført dem denne Sygdom, stræbte de dem efter Livet, og Jonison fik et Skæleslag i Hovedet, som havde til Følge, at han døde kort efter. Saa stod Paton atter ene. Til de andre Ugeringer havde de hvide da ogsaa fejlet denne, at de lod Folket forstaa, at de ikke vilde handle med dem, før de stullede Missionærene af Væjen, og det var just, hvad der smagte Kød og Blod.

Saaledes voldsomte Hæren Dag for Dag, og snart var han ingen Steds stikker. Sjældent turde han afføre sig

fine Klæder mere, men maatte næsten sove og vaage paa en Gang. Han begyndte da ogsaa at overveje, om det ikke var raadeligt i aft Fald for en Tid at forlade Den, hvilket ogsaa faldt ham svært at tænke paa, da han dog havde lært deres Sprog ganske godt. En Mand, paa hvem Ordet tilsyneladende havde virket lidt, blev dødsfald. Han sendte Bud efter Missionæren, som ogsaa kom. Efter at alle andre var gaaet, satte Missionæren sig ned ved hans Side og talte med ham. Bludselig trækker den syge en lang Kniv frem og retter den mod Patons Bryst — det var Meningen, at han stulde myrde Missionæren, mens de andre løb deres Vej. Denne vendte bestyrtet hjem til sit Hus. Den staktes Mand døde, og den ene af hans Hustru blev hængt, og den anden kvandt for at dø med ham, som Stik var. Paton magtte nu forlade Missionstationen og al sin Ejenbom og Medicin, som alt blev Rov for de vilde. Han kom til en indøst, som var venlig overfor ham og ledede fage ham til Stationen paa Sydøstiden af Den. Her boede han en kort Tid og prøbde sammen med Missionæren der at gøre nogle Smaarejser ind i Landet. Men Færerne blev saa truende, at de snart maatte holde op.

En Aften, just som Paton var falden i Søvn, kom hans Hund og vættede ham. Huset var omringet af bebødnede Folk, og Skriften var fat i Brand. Paton sprang udenfor; men nu stulde det være Alvor, nu stulde de alle dræbes. De stod rundt omkring ham parate til at sthyde, der manglede kun, at den første stulde fære løs. Paton vidste kun et at gøre — raabe til Herren og overgive sig i hans Haand. Da lyder der en Suisen og Brusen i Træerne. Beboerne bliver fortumlede, de ved, hvad det betyder, det er en af de frygtelige Storme med Regnbyl, der bryder løs. Regnen styrter ned i Strømme, medens de raaber: „Det er Jehovas Regn, han hjælper dem!“ og væt var de. Men Paton falder paa Ana og tatter Herren for den vidunderlige Redning. Vinden bærer Ilden bort fra Huset, saa det bliver reddet. Dog, det stulde gøres nu. Næste Dag samlede de igen for at tage fat, hvor de maatte slippe om Natten. Da lyder pludselig Raabet: „Sej! Sej! Ja, det var virkelig saa, Herren havde atter frelst dem. Stik bet lagde til Land; det kom for at føre Missionærene og deres Tøj over til Hovedstationen paa en anden Ø. Der var nu heller ikke noget at bestante sig paa; de rejste.

Den anden Missionær døde snart efter, og efter at Paton havde spillet sig lidt, blev man enige om at sende Paton paa en Rejse til Australien

for at vække Interesse for Missionen. Et Missionsstik blev bygget færlig ved Børnens Gaver, hvorved Forbindelsen mellem Hjemlandet og Missionærerne blev lettere betydeligt. Efter at have vaft en Del Interesse i Australien og samlet en stor Sum Penge, blev Paton jendt hjem til Scotland i samme Djemed. Hans Rejse lyttedes, og snart kunde han rejse tilbage og føre en Brud med sig. Til sin Sorg blev han ikke jendt til Tanna, men til en anden Ø — Anivva.

Der synes saaledes kun at være udrettet lidt paa Tanna ved hans fem Aars Virksomhed. Dog Udsæden var lagt i Jorden, og Frugten udeblev ikke. Han opnaede den Glæde senere at se Arbejdet optaget paa Tanna.

Paa Anivva udfoldede han en rig Virksomhed, da Folket synes mere modtageligt for Evangeliet. Han oversatte Dele af Bibelen og lærte nogle af dem at læse. Folket var villigt til at hjælpe med Bygningsarbejdet og Brøndgravning, og hvad der stulde gøres. At man kunde faa fæst Band ved at grave ned i Jorden, kunde de ikke forstaa; men da de saa, at det virkelige kunde lade sig gøre, blev ogsaa dette et Middel til at drage dem nærmere til den sande Gud. De betragtede Missionæren som deres Fader og viste sig ogsaa i mange Maader som Børn — sulte og lydige Børn — over for ham. Var de uretfærdige mod ham, kunde han blot true med at rejse fra dem, saa stulde alt snart komme i Orden. Mange Karakteristiskdringer giver han os af dette Folk, som viser at vilde Kanibalier kan i inderligste Forstand blive Børn af den sande Gud — der vidner om, at Kristi Kraft kan gøre et løvløst Menneske til et lydigt Guds Barn — om Kristi Kærlighed, der kan smelte selv de haardeste Hjertes og bringe Lys og Fred og Glæde i det mest forvættede Sind. Jeg stal blot fortælle et Par Træk. En gammel Høvding blev omvendt. Han blev saa greben af Kristus at han tun tænkte paa at leve for og med ham, han var til for Hjælp ved Overfættelsen af Bibelen og var hjertens glad, da han naaede saa vidt, at han selv kunde begynde at stave lidt i den. Da Missionærene stulde have Konferencen paa en af de andre Øer, bad han saa meget om at maatte komme med for at se Jesu Missionær, at Paton tog ham med stant han nok kunde se, at det vilde blive en drøj Tur for den gamle. Før han rejste gif han omring til sine Underaatter og fortalte, at han vist ikke kom tilbage til dem igen, thi han vilde vist nok faa Lov til at gaa hjem til Jesus, naar han kom over paa den fremmede Ø. Han formanede dem derfor kærligt til at omvende sig til Jesus og tjene ham,

og saa være gode mod Missionæren. Det gif som han mente — han fik Hjemlov inden han kom tilbage.

En rig yngre Mand blev omvendt, og blev en af Missionærens mest hengivne. Han fik flere Gange Lejlighed til at vise, at han var beherstet af Kristi Sind. Han talte paa: Jeg er en Kristen, og maa handle som en Kristen. Da Paton stulde gøre en Rejse til Australien tog han denne Mand, Mongom, med for bedre at vække Interesse, hvilket ogsaa lyttedes. Paa en Rejse der fik Paton Telegram fra sin Hustru, som boede i Kilda, at hun var pludselig bleven syg, og han maatte straks rejse til hende. Han gav Mongom Bilet og overlod ham til en Konduktør, som lovede at tage sig af ham. Noget efter kom nogle Fyre, velfærdige, som foregav at de var gamle Venner af Paton og at de nok stulde besøge denne Mand til Kilda. De fik ham saa, men tog ham ind i en Lastens Hule, og vilde have ham til at drifte. Da han nagtede det, tog de ham med Magt og hængte Brændevin i ham, til han næsten var død. Saa plyndrede de ham, smed ham ud paa Gaden og lod ham ligge. Da han kom til sig selv igen, fandt han ned til Stationen, men kunde ikke faa Bilet for den ene Penny, han havde tilbage. Da han endelig havde staaet den hele Dag og faaet herten vaadt eller tørt, var dog en kærlig nat til at give ham noget at spise, og da han igen havde ventet lang Tid for at komme med Toget, gav en anden ham Bilet. Saa naaede han Missionærens, men var nu i næsten tre Uger uden Sans og Samling. Saa kom de hjem til Anivva, og det saa ud til, at han stulde komme sig. Men nu viste det sig, at hans Hoved havde taget Stude. „De hvide Mand har ødelagt mit Hoved“, klagede han bestandig. Han blev værre og værre. Naar det kom over ham var han grusom mod sin Hustru, vilde dræbe Missionæren, slog alt i Stykker i Huset. Naar det saa var over, græd og klagede han sig: „Jeg vil ikke gøre det, men jeg kan ikke gøre for det, naar det kommer over mig, saa bliver jeg ond, drøb mig tun, dette Liv er ikke værd at leve, det er de hvide Mand, som har forærvet mit Hoved!“ Han blev ligesom færlig, og en Aften blev han stude af nogle Høbninger. „Hvad mon Gud har at sige disse hvide Høbde, som forberede Mongoms Hoved?“ spurgte Paton.

I sin Alderdom gjorde Paton flere Rejser til Europa, færlig arbejdede han for at standse Indførelsen af stærke Drikke og Geveerer. Fleer europæiske Lande gif ind her paa. I dette Djemed gæstede han ogsaa De forenede Stater, og fremsatte sin Begæring for Prædikerne Harrison og Cleveland, uden dog her at opnaa noget bestemt Resultat. I 1893 gæstede han ogsaa sit Fædreland og arbejdede ihærdigt for Missionen. I en af sine sidste Taler der, giver han en Overfigt over Missionen paa de Hebrider, og siger blandt andet, at Evangeliet har nu udrettet det at Ser paa disse Øer er 15,000 Kristne, som daglig holder deres Morgen- og Aftenandagt, som ikke tager et Maaltid uden at næbde Guds Betsigelse. — Vi tilbeder Gud for hans bellige Ords Kraft og Lys, og vi tror at det stal gaa frem fejrrigt og for at fejre.

valgte Striftsteder til hver Dag i Aaret.

Tredre Missions Almanak fortjener i fuldt Maal et rig Udbrøelse blandt os Danske paa denne Side af Atlanterhavet. Den faes i Danissh Luth. Publ. Huse, Blair, Nebr., til en Pris af 20 Cents.

(x - y)

Gusmiddel for Kvinder

Den vil sende det, tilligemed fuldstændig Brugsbog, en Del af dette gamle Kusmiddel med de Råd, Bilet, Anbefaling og Referencer, maatte eller interesseret Maanedags, Kvinder eller Børn, tilfaldt af Rime, Tilværelse af Øre, de løbende Smerte i Rygsøjlen, og alle de andre Kvaliteter, som tilhører den kvindelige Natur, hvis Bøve er Lide, vil for sig selv om et godt Kusmiddel, hvis man giver det for sig selv eller sine Børn, eller det kan gøres om til en anden kvindelig helbredet. Den stulde et et længe meget, og andre Læger, som det er, skal det være. Pris 20 Cents.

Dr. POWER, V. S.

20 Aars Erfaring.

TIL INDGNIDNING af HESTE, KVÆG o. s. v. GARANTERET

at helbrede Benspat, „Ringbone“, „Navicular Disease“, „Splints“, „Side one“, „Curbs“, „Capped Hock“, „Shoe Boils“, „Bog Spavin and Puffs“, enhver Deformitet og Udvekst, hovne Koder og Muskler, Forstuvning og Eorvrindning af Holte og Skulder, al Slags Halten, „Sweeney“ og Knæslappelse o. s. v.

Pris 50 Cents, frit leveret. Anbefalinger og Referencer.

T. C. Callahan, Fine stock Auctioneer, Omaha. M. L. Ganfield, Pedigreed Stock Raiser, Bellville, Mo. J. Christianey, Trotting Horse Breeder, Geneva. Charles Weston, Brock Raiser, Geneva, Neb. E. E. Cosford, V. S. Inspr., South Omaha. W. W. Gamron, Horse Owner, Chester, Neb. Joseph Watson, English and French Horse Importer, Lincoln.

Skriv til

J. Power Company, Omaha.

Navn dette Blad.

THE MOST POPULAR IN USE
ESTERBROOK'S STEEL PENS.
150 STYLES TO SUIT ALL WRITERS. ALL STATIONERS HAVE THEM.
WORKS CAMDEN N. J. 28 JOHN ST., NEW YORK.
For Sale by DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, BLAIR, NEBR.

Julestjernen 1903.

Ualmindelig smukt og righoldigt Julehefte med Bidrag af Biskop Koch, Stiftsprovst Paulli, Præsterne Iversen, Göttsche, Karl Poulsen og Karl Koch, Digteren Zakarias Nielsen, Ellen Göttsche o. m. fl. — Følgeblad: Prof. Dorphs „Ved Korsets Fod“.

44 Sider i fineste Folio. Pris 50 Cents.

Danish Lutheran Publishing House, Blair - Nebraska.

Julesager i stort Udvalg.

Mange forskellige udmærkede og elegant udstyrede Bøger til Julegaver haves paa Lager til de billigste Priser. Skriv til os efter nogle af vore gode Bøger og glæd eders Venner med en Bog som Julegave.

Stort Udvalg af danske Julekort af mange forskellige Slags til Priser af 5, 10, 15 og 20 Cents Stykket. Kortene er elegant udstyrede med paatrykt „Glædelig Jul“ og et Vers eller Skriftsprog.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

PILEGRIMMENS VANDRING

AF JOHN BUNYAN.

En Udgave i den mest omhyggelige og tidssvarende Oversættelse. Denne verdensberømte Bog, spætt over hele Jordkloden i hundrede forskellige Sprog, har findes i ethvert Hjem. 388 Illustrationer i smagfuldt Bind. Pris 70 Cents.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, BLAIR, NEBR.

JULEGAVER.

Den lille Sanger.

Med Guldbunt og i fint bøjeligt Li. d. Pris \$1.00. Ravn i Guldbunt paatrykkes gratis.

Til Gud.

Jubad, opad, fremad, hjemad. Af John Hansen, Sognepræst. 148 Sider i smukt komp. Bind med Guldbunt. Pris 90c.

Dødens Engel.

Af J. D. Wallin. Gengivet paa Dansk af Christian Richardt. 44 ualmindelig smukt og rigt udbyrede Kvartstider med fine Billeder og eleg. komp. Bind med Guldbunt. Pris \$1.50.

Fader Vor.

Kristelige Smaastykker og Salmer. Af John Hansen, Sognepræst. 120 Sider i smukt komp. Bind med Guldbunt. Pris 80c.

Dansk Kirkesalmebog.

Med Tilæg og begge Lestilfælde. Guldbunt og fineste postret Bind. Pris \$2.00. Ravn i Guldbunt paatrykkes gratis. Disse iøretninge Bøger, der alle er fint udbyrede og i elegant Bind med Guldbunt og Smudsomslag, anbefales som særdeles passende til Julegaver.

Julehefter.

Juleroser.

48 meget store Koldstider af Aargaagen 1902 med det fineste Udvalg af Skulptur i klassisk og kunstnerisk Udbyr. Pris 75c.

Julegaven 1903.

Illustreret Julebog for Danke i Amerika. 48 store Kvartstider med et afbildet og smukt Indhold. Pris 50c.

Norden.

Ekstratint Julenummer. Specielle Artikler, Digte og Musik fra Norderlandet. Mange særdeles fine Illustrationer. 36 Sider i elegant Folio. Pris 25c.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Fordeleagtigt Tilbud.

500 store Sider med et i geografisk og historisk Henseende ualmindelig interessant Indhold og over 100 træffende Illustrationer. Fint Papir og særdeles elegant komponeret Bind med Guldbunt. Pris \$2.00.

Denne Bog, hvis fortrinlige Indhold er en klar fysiologisk Fremstilling af Menneskeslægten's Liv, har vundet den varmeste Interesse hos et stort Publikum. 400 store Sider med flere Hundrede Illustrationer i elegant komponeret Bind med Guldbunt. Pris \$2.00.

Muriat Halsted:

Dr. McKinleys berømmelige Livshistorie.

Denne særdeles fint tegnede Livskildring af den elskede afdøde Præsident er skrevet af dennes personlige Ven og er fint illustreret med talrige originale Billeder. Meget smukt indbundet. Paa Dansk 428 Sider, paa Engelsk 464 Sider. Pris \$1.50.

Nye Abonnenter og alle ældre, som betaler et Aar i Forskud, faar ved at indsende \$2:50 en af de ovennævnte fortrinlige Bøger frit tilsendt samt „DANSKEREN“ for et Aar.

Aarsabonnement paa „DANSKEREN“ og „NORDEN“ kan nu tegnes for \$1.90, naar de betales i Forskud.

MÆRK! Dette Tilbud gælder kun til Januar 1904.

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.